

הבל שוחטין פרק ראשון חולין

הבא נמי מבלבלי. ורבה סלקא דעתך דכי נעמחו מעיקרא בפני עולמן חיו מועיל לכן השקה אלא בפני עולמן הקסה ה"ר אליעזר ממין למה לי טעמא דמבלבלי כי נמי קפי פרי מלעיל סלקא לה השקה כדלפסקין בפרק החערות (נחמיה טה) גבי יין וחלב לרחן

אין מוללין שדך היין טוברים המים אל גוף האדם ועלמה לו טבילה ונראה לזה קסה מירי ללא דמי דודאי אבא דגברא או אבא דמנא מחלחלי בה מיהא אבא דך השקה לא. **אבר** חכמים אומרים יש מיהא במוקס חליה דגניא. מחגי' דבה סימן *היה מלי לחיוי אבלי מיידי ברייתא ממוס דמפרש בה ר' מאיר: **עך** שרבה השחור על הלבן. פירוש כבש לבן הוא וקאמר ר' יהודה דבני טימור חומו המוקס מן השערות וכשני שערות כגו כדמפרש בפרק בה סימן ולא שרבה ממש אלא שיה שני שערות שוככות וגראה כמו שרבה השחור כלומר דומה כמו שיש שם שערות הרבה וחס פירש בקונטרס דלא גרסינן על הלבן:

הדרן עלך הבל שוחטין

הבא י' קטנה מבח ג' שנים ויום אחד עד שחיבגר יש לה קנס קנסה אין מבר לא? אימא אף קנס במקום מבר: **מתני'** כל מקום שיש מיהא אין חליצה וכל מקום שיש חליצה אין מיהא: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב וזדברי ר"מ אבל חכמים אומרים יש מיהא במקום חליצה *דחניא *עד מתי הבת במאנת עד שחביא שתי שערות דברי ר"מ ר' יהודה אומר עד שרובה השחור על הלבן: **מתני'** כל מקום שיש חקיעה אין חליצה, וכל מקום שיש הברלה אין חקיעה *וי"ט שחל להיות בע"ש חקיעין ולא מברילין, במ"ש מברילין ולא חקיעין. כיצד מברילין? המבריל בין קדש לקדוש, ר' דוסא אומר בין קדש חמור לקדש הקל: **גמ'** היכי חוקע אמר רב יהודה חוקע ומיע כשמעתייה. מתיבי *וי"ט שחל להיות בע"ש חקיעין ולא מברילין, מאי לאו, לא מריעין למעמיה, רב יהודה מריעין למעמיה ורב אמי מריעין למעמיה. רב יהודה מריעין למעמיה לא מריעין בעצמה אלא מריעין חקיעה ורב אמי מריעין למעמיה לא מריעין בשתי נשימות אלא בגשימה אחת: ובמציא שבת כ"י *היא אמר לה א"ר יהודה *בביתמיה וכן אמר ר"ג בביתמיה, ורב ששת בריה דרב אידי אמר אף בפתיחתה ולית הלכתא כותיה: רבי דוסא אומר בין קדש חמור לקדש הקל: ולית הלכתא כותיה א"ר יודא *וי"ט שחל להיות באמצע שבת אומר המבריל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה, מ"ס סדר הברלות הוא מונה:

הדרן עלך הבל שוחטין

משקו במים משהחמין אין משיק במים

אמר רבא לא שנו אלא שחמרו במים מהדרים ונשמאו אבל שמאים מעיקרא לא, אול רב גביה מבי כחיל אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי מ"ש שמאין מעיקרא דלא, דאמרינן אידי דמאי יקודי שבני תתאי ופירא קפי מלעיל ולא קא סלקא להו השקה למיא א"ה מהדרים ולבסוף נשמאו נמי, אלא מבלבלי *ה"ג מבלבלי: **מתני'** כל מקום שיש מבר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מבר: **גמ'** *אמר רב יהודה אמר רב וזדברי ר"מ אבל חכמים אומרים יש קנס במקום מבר *דחניא *קטנה מבח יום אחד עד שחביא ש' שערות יש לה מבר ואין לה קנס, משתיבי ב' שערות עד שחיבגר יש לה קנס ואין לה מבר דברי רבי מאיר שיהיה רב מצד אומר כל מקום שיש מבר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מבר

הדרן עלך הבל שוחטין

משקו במים. אם נעמחו דמיה בעלמא הוא: **משהחמין אין משיק במים**. דחמרה הוא, וכלים אורס ניתנה להם חורט טרחה במקוה אבל כחולב ומסקה לא נאמר בהן טבילה ומים מיהארים בהשקה שאם יש לו מים ימים לשקה ונעמחו טהאן כבלי ומסקתן בני

המקוה עד שטעין המים והוי חיבור ובעלי לגבי מקוה צ' (כחולב) (ממאה) שורטה בקרקע שבעלה טומאה והיא טהורה והכי מפרש בכל שעה (פסחים דף נ"ד). אבל יין במים לא זריעה היא, דטעמא לא כביל: **לא ש' דמשיק במים**: **אבל שמאין מעיקרא לא**. ורב גביה פריך עלה מ"ה שנה: **לשמעתא**. כלומר טעמא דהא מהחמין בעא מיעה מרבי אשי:

יקר. כדצ"ן: **קפי**. ק"ו ויקף הגבול מהחמין וקפא פורחא (מל"ג ט"ז): **מבלבלי**. הכל יחד האים והיין של האור הלך מהאין ליה השקה: **מתני'** כל מקום שיש מבר. כל מקום שיש קנסה ואחיה זכאי למיכה: **אין קנס**. אם נאנסה או נתפתחה אין לחיוב חמשים כסף ודעמה כתיב (דברים כג) ונתן האיש השוכב עמה לאחי הגערה חמשים כסף: **וכל מקום שיש קנס**. דהייט כשהיא נערה: **אין מבר**. דחניא בערין (דף כ"ה):

הדרן עלך הבל שוחטין

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

ר"ב ד מ"ה פ"ה ס"ה
י"ט ס"ה ס"ה
ע"ה ס"ה ס"ה
ק"ה ס"ה ס"ה

כחיות ט
[טז]

הגות הב"ח
(ה) ר"י ד"ס ס"ה
ג"ס ו"ו מ"ה ט'

כחיות ט
מ"ה ג"ג [ו"ט ח"ס ד"ס
א"ג כ"כ ק"פ]

שנה ק"ה

הדרן עלך הבל שוחטין

הדרן עלך הבל שוחטין